

LATVIJAS REPUBLIKAS SATVERSMES TIESAS KOLĒGIJA

Jura Alunāna iela 1, Rīga, LV 1010

Tālrunis: 67830735, 67210274 Fakss: 67830770

LĒMUMS PAR LIETAS IEROSINĀŠANU

Rīgā

2009. gada 7. oktobrī

Satversmes tiesas 1. kolēģija šādā sastāvā: kolēģijas priekšsēdētājs Gunārs Kūtris un tiesneses Aija Branta un Kristīne Krūma,

kolēģijas sēdē izskatījusi Satversmes tiesā saņemto Valda Kroņa (turpmāk – Pieteikuma iesniedzējs) pieteikumu par lietas ierosināšanu (pieteikuma Nr. 406/2009) un tā papildinājumu (reģ. Nr. K-4055),

konstatēja:

1. Pieteikuma iesniedzējs lūdz Satversmes tiesu izvērtēt Ministru kabineta 2009. gada 21. aprīļa noteikumu Nr. 340 „Grozījumi Ministru kabineta 2007. gada 11. decembra noteikumos Nr. 865 „Kārtība, kādā tiek segti izdevumi un administratora atlīdzība juridiskās personas maksātnespējas procesā no valsts aģentūrai „Maksātnespējas administrācija” šiem mērķiem piešķirtajiem līdzekļiem”” 1.3. punkta atbilstību Satversmes 1., 105. un 107. pantam un atzīt to par spēkā neesošu attiecībā uz tiem administratoriem un tajos maksātnespējas procesos, kuros administratori iecelti līdz 2009. gada 21. aprīlim.

2. Ministru kabineta 2009. gada 21. aprīļa noteikumu Nr. 340 1.3. punkts paredz papildināt Ministru kabineta 2007. gada 11. decembra noteikumus Nr. 865 ar 27. un 28.punktu šādā redakcijā:

„27. Šo noteikumu 3.punktā minētie izdevumi sedzami ne vairāk kā 250 latu apmērā, ja šo noteikumu 5.punktā minētais iesniegums iesniegts Maksātnespējas administrācijā līdz 2009.gada 30.aprīlim.

28. Administrators ir tiesīgs saņemt šo noteikumu 14.punktā minēto atlīdzību ne vairāk kā 1100 latu apmērā, ja šo noteikumu 18.punktā minētais iesniegums iesniegts Maksātnespējas administrācijā līdz 2009.gada 30.aprīlim pēc parādnieka izslēgšanas no attiecīgā publiskā reģistra.”

Pēc būtības Pieteikuma iesniedzējs apstrīd Ministru kabineta 2007. gada 11. decembra noteikumu Nr. 865 „Kārtība, kādā tiek segti izdevumi un administratora atlīdzība juridiskās personas maksātnespējas procesā no valsts aģentūrai „Maksātnespējas administrācija” šiem mērķiem piešķirtajiem līdzekļiem” 28. punktu (turpmāk – apstrīdētā norma).

3. Saskaņā ar Satversmes tiesas likuma 16. panta 3. punktu prasījums par Ministru kabineta noteikumu atbilstību Satversmei ir piekritīgs Satversmes tiesai.

4. Satversmes tiesas likuma 19.² panta pirmā daļa noteic, ka “konstitucionālo sūdzību (pieteikumu) Satversmes tiesai var iesniegt ikviena persona, kura uzskata, ka tai Satversmē noteiktās pamattiesības aizskar tiesību norma, kas neatbilst augstāka juridiskā spēka tiesību normai”.

Pieteikums iesniegts kā konstitucionālā sūdzība.

Pieteikuma iesniedzējs ir norādījis uz viņam Satversmē noteikto pamattiesību aizskārumu. Saskaņā ar Satversmes tiesas likuma 17. panta pirmās daļas 11. punktu Pieteikuma iesniedzējs ir tiesīgs iesniegt pieteikumu par lietas ierosināšanu.

5. Vienlaikus Satversmes tiesas likums noteic, ka personas pieteikums Satversmes tiesai ir atzīstams par konstitucionālo sūdzību un lieta ierosināma tikai tad, ja tas atbilst arī pārējām prasībām, kas noteiktas šā likuma 18. un 19.² pantā.

No Satversmes tiesas likuma 18. panta pirmās daļas un 19.² panta sestās daļas 1. punkta izriet pienākums konstitucionālajā sūdzībā juridiski pamatot, ka apstrīdētā norma aizskar pieteikuma iesniedzēja pamattiesības, kas noteiktas katrā no pieteikumā minētajām augstāka juridiskā spēka tiesību normām. Turklāt ir jāpamato, ka tieši šī neatbilstība izraisa pieteikuma iesniedzējam Satversmē noteikto pamattiesību aizskārumu.

5.1. Pieteikums daļā par apstrīdētās normas atbilstību Satversmes 1. un 105. pantam atbilst Satversmes tiesas likuma prasībām.

5.2. Pieteikumā sniegtais juridiskais pamatojums tam, kādā veidā apstrīdētā norma neatbilst Satversmes 107. pantam un kāpēc uzskatāms, ka valsts noteiktā samaksa maksātnespējas procesu administratoram neatbilst viņa veiktajam darbam, ir acīmredzami nepietiekams prasījuma apmierināšanai.

Saskaņā ar Satversmes tiesas likuma 20. panta sesto daļu kolēģija, izskatot pieteikumu, ir tiesīga atteikties ierosināt lietu, ja pieteikumā ietvertais juridiskais pamatojums ir acīmredzami nepietiekams prasījuma apmierināšanai.

6. Satversmes tiesas likuma 19.² pants noteic, ka konstitucionālo sūdzību var iesniegt tikai tad, ja ir izmantotas visas iespējas aizstāvēt minētās tiesības ar vispārējiem tiesību aizsardzības līdzekļiem vai arī tādu nav. Konstitucionālajā sūdzībā ir jāpamato, ka ir izmantoti visi vispārējie tiesību aizsardzības līdzekļi vai arī tādu nav.

No pieteikumam pievienotajiem materiāliem redzams, ka Pieteikuma iesniedzējs ir vērsies gan Maksātnespējas administrācijā, gan Tieslietu ministrijā, lai aizstāvētu savas pamattiesības, taču nav pārsūdzējis Tieslietu ministrijas valsts sekretāra lēmumu Administratīvajā rajona tiesā. Līdz ar to teorētiski pastāv iespēja vērsties arī Administratīvajā rajona tiesā, bet ir jāizvērtē, vai šādā veidā var atrisināt radušos strīdu.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 104. panta trešo daļu, ja tiesa atzīst, ka Ministru kabineta noteikumi neatbilst likumam, tā attiecīgo tiesību normu nepiemēro. Taču šajā situācijā administratīvā tiesa nevarētu lemt par apstrīdēto normu nepiemērošanu attiecībā uz Pieteikuma iesniedzēju, jo jāvērtē ir to atbilstība nevis likumam, bet Satversmei.

Tādējādi no pieteikuma un tam pievienotajiem materiāliem ir gūstams apstiprinājums tam, ka aizskartās tiesības nav iespējams aizstāvēt ar vispārējiem tiesību aizsardzības līdzekļiem.

Ņemot vērā konstatēto un pamatojoties uz Satversmes tiesas likuma 20. pantu, Satversmes tiesas 1. kolēģija

nolēma:

1. Ierosināt Satversmes tiesā lietu „Par Ministru kabineta 2007. gada 11. decembra noteikumu Nr. 865 „Kārtība, kādā tiek segti izdevumi un administratora atlīdzība juridiskās personas maksātnespējas procesā no valsts aģentūrai „Maksātnespējas administrācija” šiem mērķiem piešķirtajiem līdzekļiem” 28. punkta atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 1. un 105. pantam” pēc Valda Kroņa konstitucionālās sūdzības (ieteikuma Nr. 406/2009).

2. Atteikt ierosināt Satversmes tiesā lietu par apstrīdēto normu atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 107. pantam.

3. Uzaicināt institūciju, kas izdevusi apstrīdēto aktu, – Ministru kabinetu – līdz 2009. gada 9. novembrim iesniegt Satversmes tiesai atbildes rakstu ar lietas faktisko apstākļu izklāstu un juridisko pamatojumu.

Lēmums nav pārsūdzams.

Satversmes tiesas 1. kolēģijas priekšsēdētājs

G.Kūtris